

У Центральному Комітеті КПРС і Раді Міністрів СРСР

Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР розглянули питання про заходи по удосконаленню і здешевленню апарату управління. В прийнятій у цьому питанні постанові вказується, що здійснення галузевого принципу управління, втілення в життя нової системи планування та економічного стимулювання, дедалі ширше впровадження у народне господарство автоматичних систем керування, електронних і обчислювальних машин створюють потрібні умови для дальшого удосконалення апарату управління і скорочення витрат на його утримання.

ТВОРЦІ ХЛІБОРОВСЬКОЇ СЛАВИ

ВІДБУЛАСЯ ОБЛАСНА КОНФЕРЕНЦІЯ КОЛГОСПНИКІВ

Обласна державна філармонія. Вчора тут відбулась обласна конференція колгоспників орденоносної Кіровоградщини. З доповіддю «Про проект Примірного Статуту сільськогосподарської артілі і завдання по дальшому піднесенню сільськогосподарського виробництва області» виступив перший секретар Кіровоградського обкому КП України М. М. Кобилячак. Він навіс багато фактів і цифр, які красномовно свідчать про гігантський крок вперед, який зробило сільське господарство області з часу організації колгоспів. Якщо колись середній урожай озимої пшениці на Кіровоградщині становив 15 центнерів, то зараз у нас збирають по 35—40 і більше центнерів з гектара. Цього року середня вро-

жайність зернових в області (без кукурудзи) склала 27,4 центнера з гектара. Державі продано 833 тисячі тонн хліба. Набирає темпів розвиток тваринництва. Новий Примірний Статут, який буде прийнято на III Всесоюзному з'їзді колгоспників, сприятиме дальшому збільшенню і зростанню економіки кожного колгоспу. В обговоренні доповіді виступили близько 15 делегатів. В прийнятій резолюції учасники конференції схвалили проект Примірного Статуту сільськогосподарської артілі. Були обрані делегати на республіканський і III Всесоюзний з'їзди колгоспників. Учасники конференції з великим піднесенням прийняли вітальний листа ЦК КП України та ЦК КПРС.

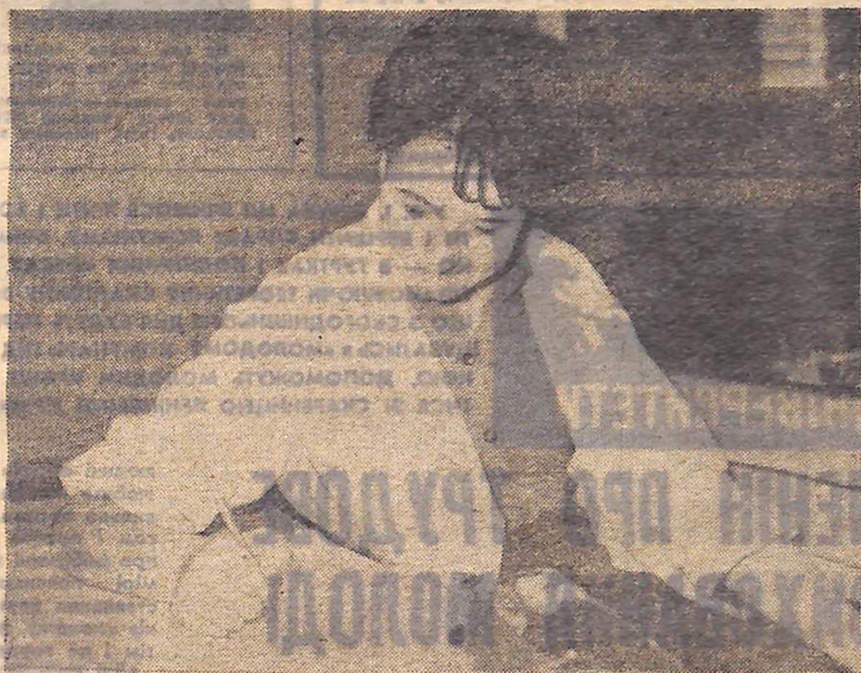

Фото А. БОЙКА.

Знайомтесь: «алхімік». Тільки стійте! Довідник професій обліште у спокої, будь ласка. Бо тільки в середньовіччі водилися справжні алхіміки. А Тоню Вовченко товариші по роботі називають так жартома. Вона ж бо — справжня хазяйка в «хімічному царстві» Ульїановського цукрового заводу. А коротше кажучи, зінний хімік. Її трудова біографія на підприємстві почалася чотири роки тому, після закінчення технікуму. Щиро полюбила свою роботу Тоня, з серцем ставиться до неї. І за це її — повага всього колективу. Зараз Тоня заочно навчається на другому курсі Одеського технологічного інституту. Значить, бути їй ще кращим спеціалістом!

Сто мандатів

ЗРАЗКИ ІХ ВИРОБІВ БУЛИ НА ВИСТАВЦІ «ВЗУТТЯ-69» У МОСКВІ

Головний інженер Кіровоградської взуттєвої фабрики № 28 Леонід Арсенович Малий, розповідаючи про будні робітників, не міг не похвалитися:

— Наш внесок за п'ятирічку — 500 тисяч пар взуття понад план. На сьогоднішній день маємо вже 485 тисяч. Так що, як видно, робітники «перевиконають» і своє перевиконання.

Рационально планування і розробки моделей дали змогу трудівникам фабрики пошити 224 тисячі пар взуття за рахунок зекономленого товару.

Фабричний комітет комсомолу щомісяця підводить підсумки змагань на кращих робітників по кожній професії. У березні 1970-го кра-

чено сто перехідних мандатів.

Лариса Платонова, закрійниця, і рубщик Микола Яковенко можуть похвалитися перемогою на змаганнях, що недавно відбулися тут. На них, як відзначив Леонід Арсенович, не тільки визначилися кращі спеціалісти. Це прекрасна форма поширення досвіду, навчання молодих взуттєвників.

Останнім часом на фабриці впроваджуються нові, кращі зразки. На виставці «Взуття-69» у Москві від Кіровоградської фабрики їх було представлено 12 видів. Це переважно дитячі чобітки, черевички. А вже в 1970 році по відзначених на огляді зразках буде виготовлено 50 тисяч пар взуття.

Більше половини працюючих на підприємстві — молодь. У першому цеху працює комсомоль-

сько-молодіжна бригада закрійників — 9 дівчат. Цей колектив заявив про себе вже давно. Про нього заговорили на фабриці, ставили в приклад іншим. Чому? Комсомолки зекономили вже 45 тисяч квадратних дециметрів верхнього шкюяного товару, з яких 20 тисяч зекономили бригадир Валентина Сіваченко і Людмила Монастирська. Їх подруга Любова Полецька заощадила 12 тисяч квадратних дециметрів підкладки.

Кожного тижня по черзі дівчата проводять ґрунтовні, добре підготовлені політінформації. Тут народилася хороша традиція: на спеціальному стенді під рубрикою «Сьогодні у світі» щоденно можна перечитувати цікавий за змістом і тематикою матеріал з газетних вирізок. Робітниця визначила працю В. І.

Леніна «Завданням Спідок молоді», разом успішно склали три етапи Ленінського заліку.

Всі ідеї і плани викладаються і обговорюються спільно. Коли ж приходить нова людина в бригаду, влаштовують збори, знайомлять новеньку з справами колективу. Скоро, як розповіла групкомсорг Т. Новицька, буде така своєрідна посвята в члени їхньої дружиної сім'ї Валентини Верховодової. Тоді працюватимуть вдє-сятох.

Грудитися і тільки — для них мало. Є тут свої артисти. Он Галя Гнида. Дівчата переконували мене, що, коли вона читає вірші чи прозові уривки на сцені, то навіть приглушеного шепоту не почуєш в залі. І грамоту за гребе командне місце з стрільби на першості ДСТ «Авангард», яка тепер красу-

ється в комітеті комсомолу, допомогли здобути спортсменки Валя Сиваченко та Лариса Ігна-генко.

Колектив не розпадається за прохідною фабрикою. Ходили всі на гастролю Кишинівського російського драматичного театру. А годі влаштували обговорення п'єс «Друга», «Традиційний збір».

— Є в нас і суперники, до того ж — серйозні. Комсомольсько — молодіжна бригада другого оздоблювального цеху. Там ватажком Валентина Гордєєва, передова робітниця, — розповідають дівчата.

Дівчата вчать. В кожній — середня освіта, а бригадир і Люба Полецька скоро закінчать Дніпропетровський політехнічний технікум.

А. НЕЧИТАЙЛО.
м. Кіровоград.

◆ ЗВІТУЄ КОМСОМОЛЬСЬКИЙ КОМІТЕТ

ПРОСТО, АЛЕ ЩИРО

Звітно-виборні комсомольські збори в артілі «Україна» були призначені на шосту вечору. Співішали про це розклеєні оголошення.

Я сиджу в червоному кутку контори правління колгоспу з секретарем комсомольської організації Іваном Фадеєвим. Ми розмовляємо про підготовку до зборів. Я непомітно спостерігаю за Іваном. Хвилюється, немов перед відповідальним екзаменом. А я знаю Івана й іншим — спокійним, зосередженим, вимогливим до себе й товаришів. Про таких, як він, кажуть: «В нього є підхід до людей». Так, є. Він уміє переконувати молодь, організувати її. Іван Фадеєв хороший товариш, щирий безкорисливий друг. Проте...

— Іноді не встигаю робити всі справи, — по-дружньому зізнається він. — До всього руки не до-ходять.

А вони й не дійдуть, якщо одні. А з Фадеєвим Іноким таке грається: хоче зробити все сам. Але ж ватажок хороший той, хто зуміє добути, щоб кожний член комітету активно і уміло виконував доручену йому ділянку комсомольської і громадської роботи. Я кажу про це Івану, і він, на хвилину замислюючись, киває:

— Так, це вірно...

Наближається вечір. Іван раз у раз виходить в коридор. Мені здається, що в нього на думці одне: «Чи всі прийдуть?»

Враз надворі загомонили голо-сп. До приміщення зайшла група дівчат і хлопців. Потім іще. Близько сьомої години збори розпочалися. Іван зв'язує про роботу комітету — як він спрямовував ініціативу і зусилля колгоспної молоді на здійснення заходів комсомольської організації, яку час-точку виіс кожний член ВЛКСМ

цього року у зростанні артільної економіки. І саме, коли секретар почав говорити про внутрішню роботу, про комсомольську дисципліну, рипнули двері, і в приміщення зайшли троє комсомольців, серед них — завідувач клубом А. Коваленко.

— Ось вам наочний приклад, як деякі товариші дотримуються дисципліни, — з гіркою мовою Іван. — Дуже рідко відвідують збори Т. Левіна, С. Куш та А. Мельниченко. Їх немає і сьогодні. Кому, кому, а «проектористам» час серйозно зайнятися ними...

Потім комсомольці обговорювали доповідь. Називали імена своїх товаришів, які добиваються добрих успіхів на виробництві. Це передова доярка артілі В. Сатав, механізатори А. Гудзь і Г. Гакман. Критикували тих, хто на початку року брав високі зобов'язання, але працював без вогнища.

і ґрунтовні зауваження були зроблені і на адресу комітету. Бо не завжди він контролював виконання власних пропозицій. Так, комітет в свій час кинув клич виходити на неділіни по збиранню хліба, заготівлі кормів. Але ж лишилася байдужим до того, що деякі комсомольці не взяли участі в них. Комітет комсомолу не раз вказував завідувачу клубом А. Коваленку, що потрібно оживити культурно-масову роботу. Але не спромігся ні спитати по-справжньому з нього, ні допомогти йому.

Наприкінці було затверджене рішення. Комсомольці взяли конкретні завдання по підготовці колгоспної молоді до Ленінського ювілею. Завдання серйозні. Вони будуть здійснені, якщо всі комсомольці, а особливо члени новообраного комітету, будуть ініціативними, невтомними у пошуках цікавих форм роботи, послідовними в досягненні поставленої мети.

В. БУРЯКОВ,
позаштатний секретар До-линського райкому ЛКСМУ.

ЛІТОПИС ГЕРОЇЧНИХ РОКІВ

Відбудови народного господарства республіки.
Тригома праця підготовлена до друку Інститутом історії партії ЦК КП України — філіалом Інституту марксизму-ленінізму при ЦК КПРС з участю науковців Інституту історії АН УРСР, викладачів вузів республіки, воєнних істориків.

(РАТАУ).

АБИ БУВ ПОЧАТОК

Комсомолец Віктор Макогон працює на брикетній фабриці. Недавно, та яка мова може йти про стаж, коли йому немає ще й вісімнадцяти? Але є таке прислів'я, більше схоже на комплімент: хоч з молодих, та ранній. Воно якраз до місця у цієї коротенької розповіді...

В цехах у нас є повітряні трубопроводи. Вони забезпечують постійну вентиляцію і видалення пилу з цехів. Ступінь розрідження повітря в трубопроводах вимірюється манометрами. Діаля манометри справно, але завдавали нам багато зайвих турбот: міліметрова шкала покривалася вологою, коли із шлангу обминали робочі місця, і швидко забруднювалася, псувалася.

Віктор взяв одного разу манометр в руки, довго роздивлявся, щось прикидав, і придумав. Він запропонував паперову шкалу вмішувати в скляну трубку, а кінці її закупорювати.

Пропозиція молодого слюсаря електроцеху Віктора Маконона була схвалена. Думка юного раціоналізатора знайшла практичне застосування. Віктор гідний похвали. І не тільки, мені здається, за той економічний ефект, який дала його пропозиція, скільки за те, що він душею вболіває за свою фабрику, любить свою роботу, шукає і знаходить в ній багато цікавого. І, звісно, росте як виробничник.

Що ж до цієї пропозиції — то аби був початок. Кмітливий хлопець, активний комсомолец, треба вірити, ще не раз порадує товаришів корисними і цікавими знахідками.

О. ЯКОВЕНКО,

старший інженер бюро технічної інформації, раціоналізації та винахідництва Семінівсько-Головківської брикетної фабрики.

Це вже стало традицією. Кожної осені, на початку навчального року, в гості до учнів навчально-виробничого цеху заводу «Червона Зірка» приходять гості, шановні пси-

ма люди: старі комуністи. Тестер Радянського Союзу, Герой Соціалістичної Праці, кавалер ордена Леніна, партійні, радянські працівники.

Цього разу серед гостей

був Олександр Олександрович Башашин, полковник у відставці, старий комуніст. Ного груди прикрашає орден Леніна. Такий же орден поруч із «Золотою Зіркою» — у майстра

четвертого механоскладального цеху Івана Романовича Усенка, учасника Великої Вітчизняної війни, Героя Радянського Союзу. Він теж завітав до юнаків.

І ось присутні в залі слухають, прості й сердечні слова старших товаришів, звернуті до них. Олександр Олександрович говорить про те, як виховувати якість, необхідні молодим будівникам комунізму: ідейну переконаність, любов до праці, до справи, якій ти служиш.

Запам'яталися і розповіді І. Р. Усенка про традиції героїчного робітничого класу нашої країни.

На фото: учні зі своїми гостями О. О. БАШАШИН, І. Р. УСЕНКО та секретарем партійної організації ковальсько-виробничого цеху Л. А. БАРМАКОМ.

Фото А. ФАЛЬКОВСЬКОГО.

ТВОЙ
УНІВЕРСИТЕТИЛЕНІН ПРО ТРУДОВЕ
ВИХОВАННЯ МОЛОДІ

ТИЖНЕВИК «ЕКОНОМІЧНА ГАЗЕТА» ОПУБЛІКУВАВ СТАТТЮ ПЕРШОГО СЕКРЕТАРЯ ЦК ВЛКСМ ЄВГЕНІЯ ТЯЖЕЛЬНИКОВА «ЛЕНІН ПРО ТРУДОВЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ». АГЕНТСТВО ПРЕСИ НОВИНИ ПРОПОНУЄ УВАЖИ ЧИТАЧІВ ЦЮ СТАТТЮ З ДЕЯКИМИ СКОРОЧЕННЯМИ.

КОМУНІСТИЧНОМУ вихованню молоді, залученню юнаків і дівчат до активного будівництва нового суспільства В. І. Ленін надавав винятково великого значення. «Посиліть, юні товариші, вашу роботу...», — закликав Володимир Ілліч, — щоб із свіжими молодими силами приступити до будівництва нового, світлого життя». Будівниками комунізму, підкреслював Ленін в історичній промові на III з'їзді комсомолу, повинні бути всі молоді люди.

Ленінський комсомол на протязі своєї півстолітньої історії керується цими вказівками. Комсомольці, мільйони молодих людей під керівництвом Комуністичної партії, разом з усім народом переборили розруку в перші роки Радянської влади, брали участь в індустріалізації країни і колективізації сільського господарства, у післявоєнному відновленні і розвитку народного господарства. Сьогодні в промисловості, будівництві, на транспорті, в торгівлі і сфері обслуговування трудяться більше 24 мільйони молодих робітників, спеціалістів і службовців. Мільйони юнаків і дівчат працюють у колективах і радгоспах. Молодь — велика сила, яка по-

кликана відіграти важливу роль у будівництві комунізму, у здійсненні накреслених В. І. Леніна, нашої партії.

Ленін настійно вимагав, щоб комсомол «виховував всіх з молодих років у свідомій і дисциплінованій праці». Праця повинна для кожної людини стати першою життєвою необхідністю. Дуже важливо, щоб юнаки і дівчата відчували задоволення своєю роботою, любили свою професію, вкладали у труд всю свою душу, всю свою молодую енергію. Це положення глибоко обґрунтовується в Постанові ЦК КПРС «Про 50-річчя ВЛКСМ і завдання комуністичного виховання молоді», виступі Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва на урочистому пленумі ЦК ВЛКСМ, присвяченому 50-річчю комсомолу.

ЯК ВИХОВАТИ любов до професії? Мабуть, починати це виховання потрібно в школі. «Вся шкільна робота, — писала Н. К. Крупська, — повинна бути побудована так, щоб допомогти

людині обрати професію». Щоб любити професію, треба її правильно обрати. Уривчасте, а часом і просто невірне уявлення про робітничу професію в значній мірі пояснюють легковажне ставлення деякої частини підлітків спочатку до навчання, а потім і до трудової діяльності.

«Дні відкритих дверей», які проводяться епізодично, екскурсії на заводи й фабрики не можуть у повній мірі вирішити цю проблему. Тому ми спрямовуємо зусилля комсомольських комітетів на те, щоб вони підняли професійно-орієнтаційну роботу виховання молоді разом з господарськими, науковими організаціями. Величезні можливості для цього мають підприємства. Так, на ростовському заводі «Красный Аксай» дитяча технічна станція допомогла вибрати спеціальність більше ніж тисячі дітей, 400 з них трудяться зараз на заводі.

У сьогодишнього випускника школи досить високі вимоги до змісту праці. А тому новим змістом наповнюються відомі слова В. І. Леніна про те, що комуністичне суспільство треба будувати на особистій заінтересованості. На особистій — значить не лише матеріальній, але й на заінтересованості в змісті праці, в підвищенні її продуктивності. Тому не можна, зокрема, допускати, щоб випускника школи вчили лише виконанню елементарних операцій. Необхідно турбуватися про його майбутнє, даліше удосконалення, професійний ріст. Там, де така робота проводиться, наявний інтерес і до роботи, і до загальноосвітнього навчання. На Кутаїському автомобільному заводі, наприклад, вчить кожний п'ятий молодий робітник. Навчання тут значає реальне просування по ступенях професійної зрілості.

На передових підприємствах країни (таким, як московський завод «Красный пролетарий», Магнітогорський

металургійний комбінат, завод «Ростсельмаш», Горьковський автомобільний) запроваджено перспективне планування росту кваліфікації, при якому робітник поступово піднімається по сходах професійної майстерності, одержуючи одночасно необхідні загальноосвітні знання.

Враховуючи велику важливість проблеми, ЦК ВЛКСМ у червні минулого року прийняв спеціальну постанову «Про участь комітетів комсомолу в поліпшенні професійно-технічного навчання і підвищенні кваліфікації молодих працівників на виробництві». Цією постановою визначені важливі напрямки роботи комсомольських організацій з новачками. Ми націлюємо комсомольські організації на те, щоб вони ставали зацікавленими прогресивних форм навчання, слідували за дотриманням встановлених строків навчання.

ВІДОМО, яку важливу роль В. І. Ленін відводив змаганням, підкреслюючи не тільки його економічний бік, але й політичний, виховний, моральний.

У молоді прагнення до змагання особливо розвинуте. В той же час юнаки й дівчата вимагають від організації змагання свої вимоги, зв'язані з їх віковими особливостями. Це примушує нас шукати такі форми змагання, які були б близькі і зрозумілі молодим трудівникам.

Молодих приваблює в конкурсах дух змагання, оперативність і наочність у підведенні підсумків. Беручи участь у конкурсах, молоді робітники мають можливість проявити себе, повірити в свої сили, загартувати характер. Будучи специфічною молодіжною формою змагання, конкурси повністю відповідають тим вимогам, які В. І. Ленін пред'являв до соціалістичного змагання: гласність, порівняльність результатів і можливість практичного повторення досвіду.

Радянська молодь стоїть на передових позиціях науково-технічної революції. «Мова йде про те, — говорив товариш Л. І. Брежнєв на XIX Московській міжрайській конференції КПРС, — щоб організувати справді масовий рух молоді за оволодіння високими сучасної науки і техніки».

Це завдання логічно випливає із вимог В. І. Леніна взяти на озброєння всю науку, техніку, всі знання. Для його виконання зараз склалися необхідні умови. Широке соціально-економічне і культурно-політичне зміни, які відбулися в країні, наклали свій відбиток на молоде покоління працюючої молоді.

В той же час треба ще немало зробити, щоб буквально кожний комсомолец, кожна молода людина стали активними бійцями науково-технічної революції. Ця революція — одна з найважливіших справ, у яких комсомол проявляє сьогодні, користуючись висловом В. І. Леніна, «свою ініціативу, свій почин».

УЖЕ БІЛЬШЕ РОКУ, як в комсомольських організаціях Донецької області створені робітничі факультети науково-технічного прогресу. Їх девіз: «Від техніцизму — до технасимізму». Тут розвиваються і міцніють традиції робітників 30-х років, у яких пролетарська молодь в короткі строки здобувала необхідний мінімум технічних і загальноосвітніх знань. Мета діяльності нинішніх робітників: «Молодим робітникам — інженерні знання».

В технічній творчості молоді ми бачимо важливий спосіб формування у неї свідомого ставлення до праці, класової зрілості і громадянства. Трудова активність молоді невід'ємна від її політичної зрілості, відданості комуністичним ідеалам, непримирності до будь-яких проявів ворожого ідеології, готовності захищати великі завоювання соціалізму.

Ідучи назустріч ювілею В. І. Леніна, радянська молодь, як і раніше, прагне своєю творчою працею свято берегти і дотримуватися його заповітів. У ході масового перед'ювілейного змагання з'являються сотні і тисячі нових героїв праці. Беручи участь в Ленінському заліку, молоді люди пам'ятають, що в першу чергу — це звіт про їх трудові звершення, про їх вклад у загальнонародну боротьбу за комунізм.

● За партою —
робітникШКІЛЬНА
ПОЗАШТАТНА

Ті, що у свій час закінчили цю школу, заходять сюди у вільні хвилини, під час відпусток. Це — В. Закохайло — директор автопідприємства № 10062 м. Олександрія, Е. Гідулянов — інженер-металург з м. Харкова, С. Чередищенко — геолог з Камчатки, М. Лига — майбутній кандидат медичних наук... Багатом дає путівку в житті вечірній школа робітничої молоді № 4 м. Олександрія.

В математичному кабінеті школи, едит зі словами М. Лобачевського: «Людина народилася, щоб стати господарем, царем природи. Але мудрість, з якою вона повинна управляти, не дана їй від народження. Вона добувається навчанням».

Слід сказати, що педагогічний процес в школі відповідає словам великого математика. Взяття хоча б показник успішності, що складає 97,3 процента, а відвідування — 84,5 процента за рік. І це тоді, коли в школі навчаються робітни-

ки з електромеханічного та авторемонтного заводів, з заводу підійомно-транспортного обладнання та інших підприємств. Люди, яким доводиться працювати у різні зміни, їздити у від'їждження.

Про педагогічний колектив, який віддає всі сили і знання учням, можна сказати багато хороших. Але мені хочеться зупинитися на іншому. На роботі позаштатної шкільної комсомольської організації.

Чому саме так вона називається? Бо ця організація — нестатутна, непервинна. Звісно, вона не має права приймати в комсомол, але покликана сприяти роботі вечірньої школи. До її складу входять комсомольці, які працюють поєднують із навчанням. Очолює її Олег Табачко. Організація налічує 179 комсомольців. Це, звичайно, велика сила. Тому жоден захід в школі — літературні та математичні вечори, зустрічі з передовиками виробництва, тематичні уроки не проводяться без участі комсомольців. Ось диспут на тему «У орлиної влади орлят мільйони». Він був повністю підготовлений комсомольцями разом з учителем літератури В. Д. Чередищенко. Учнями виготовлено понад 200 навчальних приладів. Серед них є досить складні: прилад для демонстрування незалежності руху, закону Джоуля-Ленна. Сконструйована В. Сяряном, Я. Вишневсь-

ким та П. Єржовим машина «Думка-1» здатна приймати заліки і екзамени від учнів.

Багато в обладнанні школи допомагають підприємства, робітники яких навчаються тут. Так, при допомозі, яку подав електромеханічний завод, було обладнано кабінет програмового навчання. Апаратуру монтували учні школи, комсомольці.

В основному колектив школи сильний у навчанні. Досить сказати, що 40 учнів закінчили навчання з золотими, а 20 — із срібними медалями. Але, чого гріха таїти, є й такі, що несумлінно ставляться до навчання, без поважних причин пропускають уроки. Тут знову на допомогу приходить комсомольський актив, члени якого повідомляють керівників підприємств про успішність їхніх робітників. Недбайливих учнів заслуговують на засіданні комсомольського комітету школи, а то й на зборах. Кілька разів збори проводились безпосередньо в тих класах, де найгірші були справи з навчанням.

Шкільний комітет підтримує тісний зв'язок з організаціями підприємств. І це дає свої позитивні наслідки. Частини гостями в школі бувають М. Анісімова — комсорг з електромеханічного, Г. Закохайло — з заводу підійомно-транспортного обладнання, Л. Погрібний — з авторемонтного. Вони цікав-

ляться своїм комсомольцями, бувають присутніми на уроках, а коли потрібно, організовують рейди «Комсомольського прожектора». Доводиться декому червоніти перед усім своїм робітничим колективом.

Ось цей контакт між педагогічним колективом, позаштатною комсомольською організацією і комсомолом підприємств є одним з важелів, що підіймає навчальний процес. На жаль, ще не всі комсомольські ватажки розуміють значення цього контакту. Зовсім з поля зору випало питання про загальноосвітнє навчання в міськзмішторзі (секретар комітету комсомолу Р. Горобець), відділу робітничого постачання (колишній секретар А. Кутова), автобазі № 23 (П. Білоус), автотранспортного підприємства № 10014 (Р. Слободян). Важливість цього питання доводиться їм, на жаль, роз'яснювати на засіданні бюро міськкому комсомолу.

Зараз колектив четвертої школи робітничої молоді допомагається того, щоб показник успішності рісся 100 процентами, щоб з 548 учнів не було жодного нествіжачого. Можливості для цього є, і колектив може досягти такої успішності.

П. БОЛІЛИЙ,

зав. оргвідділом міськкому комсомолу.
м. Олександрія.

